

ПОРОЖНЕЧА

Так холодно... Ворожа порожнеча...

Душа загублена в болючій порожнечі...

Скажи мені:"РазОм ми? Чи чужі?

Шпигає серце невідомість, як ножі...

Так боляче... І серце ... Ледве б'ється...

Вже не жива? Чи так лише здається?

Чи врешті поруч ти? Близький... Й далекий
водночас...

Чи довго ще життя сміятиметься з нас?

Стає так страшно... Аж здригаюсь від
дзвінків...

Десь щось зробила вже не так? Прошу,
коханий, ти прости...

І все ж зірвати намагаюсь з душі ті крижані
замки...

На жаль... На щастя...? (Вже й не знаю)...

Все ж квіточка кохання продовжує цвісти...

І з кожним днем її пелюстки... вселяють в
серце заметіль:

Вагання й той ... сумнівний острах...

Й ... непевність в завтрашньому дні...